

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 85.

Tiende Session.

40de Møde.

Torsdagen den 10de December.

(Fortsat.)

Sehmann: Jeg kan med det ærede Medlem, der har reist dette Spørgsmaal, være enig i, at der er en meget stor Tilbøielighed til at trække paa Statskassen, og jeg vil endog tilføie, at jeg troer, at man i den nordligste Deel af Jylland har en meget stærk Fornemelse af, at man ved tidligere Leiligheder har været noget forsømt. Jeg troer altsaa, at der godt kan møde Tilfælde, hvor der kan være al Anledning for Rigsdagen til vel at see sig for, at man ikke giver for meget efter for en saadan Følelsses Paatryk; men jeg troer virkelig ikke, at det nærværende Tilfælde kan henregnes dertil. Det, som jeg i denne Henseende nærmest vilde anføre, er forøvrigt det, som den ærede Minister i dette Dieblit har sagt, nemlig at her er ikke Tale om af Statskassen at yde et Tilskud til visse Foranstaltninger, som væsentligt kun skulde komme et større eller mindre Antal af Private til gode. Noget Saadant ligger jo ingenlunde udenfor Statens Opgave; men det er ganske vist, at man paa den Vei altid vel maa betænke sig ved hvert Skridt, man gjør, fordi det let kan føre for vidt. Men her er kun Tale om at træffe Foranstaltninger, som utvivlsomt paaligge Staten, nemlig at føre Tilsyn med, at Loven overholdes. At dette ikke kan skee i dette Forhold ved de sædvanlige Embeds- eller Bestillingsmænd, hvem det paaligger, derom har jeg for mit Vedkommende ikke nogen personlig Kundskab, men der er ingen Grund til at drage

det i Tvivl, efter hvad der er notorisk og hvad der er erklaret fra alle Vedkommendes Side, og jeg skal herved kun med et Par Ord berøre, hvorledes jeg i det Hele taget har opfattet denne Lov. Det er jo bekiendt, at Fiskeriet i Limfjorden har, om ikke i sit totale Udbytte — det veed jeg ikke — dog i sin relative Vigtighed for de Paagældende en ganske særegen Betydning, større end det almindelige Havfiskert paa de danske Kyster. Der er derfor ogsaa særegne Regulativer allerede meget langt tilbage i Lovgivningen, og det maa være kommet til Enhvers Kundskab, at der i den senere Tid, navnlig siden Aggerkanalens Gjennembrud, er meget klaget over, at det gik tilbage i en Grad, som var betænkkelig for Manges Bøjsærd. Det foreligger dernæst i Mottværne til Lovudkastet, ligesom det vel ikke har været heelt ubekiendt for os, at Sagen har været Gjenstand for nøiagtig Undersøgelse, og at man har opbudt de bedste Kræfter, hvorover man i saa Henseende kunde raade, for at give en Anviisning paa den Udvei, der kunde naaes. Det er Resultatet heraf, der foreligger i den nærværende Lov, og jeg troer, at hvis nogenstunde, saa er her det Tilfælde, hvor man kan give sig hen til Autoriteter, hvor man kan berolige sig ved, at det, der foreligger, er Resultatet af nøiagtige Overveielser af de kyn digste Folk, og at det er et ikke vigtigt Formaal at ophjælpe Fiskerterne i det Hele og navnlig Fiskeriet paa et Sted, hvor det er af sær Betydning for Befolkningen, og hvor det for Tiden er stillet under sær mislige Forhold, forekommer mig aldeles indlysende uden mindste Hensyn til, om det giver nogen directe Indtægt for Statskassen; Statsformaalet er jo at tilveiebringe de Forhold og Former, hvor